

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:
Cím: *Olcsó villamosjegyet követel Budapest polgársága*
Forrás: *Uj Nemzedék*

Bp 1927. 10. 20

Osztályozás

Tárgy 385.857

Hely

Idő

"1927"

Személy

Helyszám: 385.857.1027

16 Olcsó villamosjegyet követel Budapest polgársága!

Szakemberek nyilatkoznak a villamos-tarifa reformjáról

A Beszkárt új beruházását nem lehet megfizettetni a közönséggel

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

ügyben legközelebb a közlekedési bizottság is ülést tart.

A közönség érdekeit mélyen érintő kérdésben most a következő nyilatkozatokkal világítunk rá a kialakult véleményekre. Hozzáértő szakemberek nyilatkozatát adjuk és helyt adunk pro- és kontra véleménynek egyaránt, hogy a közönség minél tisztábban lásson ebben a kérdésben.

Petrovácz Gyula:

— Elvi álláspontom ebben a kérdésben az, hogy teljesen megokolatlan és felesleges bármilyen üzemi közszolgáltatásnak az árát a békebeli standard alá szállítani. Sem a villamos, sem a gáz, a villany, vagy a víz árának megállapításánál nem tartanám célszerűnek,

ama normáliák alá menjünk, amelyeket az emberek a békeidőben megelégedéssel fizettek.

Ellenben az üzemeknek a városi terhekben való részvételét fokoznám olyan mértékben, amennyire azt az üzem gazdasági egyensúlya lehetővé teszi és az így elért eredményből inkább a városi pótdót szállítanám le.

— Ertsük meg jól: polgári érdek, hogy a pótdó minél kisebb legyen és nem polgári érdek, hogy az üzemek ne legyenek jövedelmezők.

— Ha tehát arról van szó, hogy a villamos-tarifát a békebeli tizenhatfilléres szakaszjegyre és huszfilléres átszállójegy szintjére alá akarják szállítani, ezt semmi szin alatt sem szá-

vaznám meg, de amikor látom, hogy a szociáldemokraták állandóan a pótdó felemelését indítványozzák, — Peyer Károly legutóbb halva százalékra akarta felemeltetni — akkor meggyőződésem szerint valamennyi polgári pártnak észre kell vennie, hogy a szociáldemokraták a polgárság vállára akarják áthárítani a városi gazdálkodás valamennyi terhét. Ezzel szemben az én véleményem az, hogyha a fővárosi üzemeket helyesen vezetik, ha azok kellő gazdaságosság mellett teljes erővel dolgozhatnak, úgy azoknak el kellene látniok Budapest, fedezniök kellene Budapest egész háztartásának költségeit. Én igenis, el tudom képzelni, hogy az üzemeket olyan jövedelmezővé lehet tenni, amilyen jövedelemmel már a pótdó is eltérölhető. Ezzel pedig megszűnnék a pótdó behajtásához szükséges drága szervezetnek a költsége is. A polgárság érdeke ebben az irányban kíván haladást.

Scheuer Róbert

fővárosi bizottsági tag, a tarifamódosítási javaslatot beterjesztője, ezeket mondotta:

— A viteldíj revíziójára beterjesztett javaslatomból főként a szakaszjegy emelését kifogásolják. A helyzet az, hogy statisztikai kimutatások és megfigyelések bizonyítják, hogy az utasközönségnek nemcsak kisebbik fele, hanem annál is kevesebb,

egyhatmada a szakaszutas és csak a főbbi a vonaljeggyel és átszállóval utazó

— Ebből az következik, hogy egy átlagutast véve, négy utazás közül háromszor veszne huszonnégyfilléres jegyet és csak egyszer tizenhatfillérest. Ig, tehát a négy utazásra egylevannyolc fillér jut, míg ha elfogadják indítványomat és a vonal- és átszállójegy árát

A főváros költségvetésének megállapítása során újból felmerült a budapesti villamosvasutak tarifájának módosítása, illetően csökkentése. A súlyos gazdasági terhek mellett, amelyek Budapest polgárságát nyomják, természetesen a közönség nagy figyelemmel kíséri a tarifaleszállítás körül megindult széleskörű vitát, mert hiszen a villamosutazás a polgárság számára nem jelent luxust.

A főváros pénzügyi bizottságának legutóbbi keddi ülésén *Folkusházy Lajos* alpolgármester ismertette a viteldíjak mérséklésére beterjesztett javaslatokat, — amelyhez többen hozzászóltak, — majd bejelentette, hogy

az igazgatóság már foglalkozik a tarifális kérdés revíziójával s ebben az

husz fillérben, a szakaszjegy árát pedig tizenhat fillérben állapítjuk meg, akkor a négy utja csak *nyolcvan fillérbe fog kerülni*. Az átlagutas szempontjából *ez tízpercentes megtakarítást jelent*.

— Igyekeztem mind a BESZKÁRT, mind az utasközönség érdekét szem előtt tartani. A tarifa percentuális redukiója a közönségnek kedvez, *azonban az egyszerű jegykezelés úján előálló előny a vállalat számára adódik*. Ettől ugyanis azt lehet várni, hogy a kalauz gyorsabban tudja kiszolgálni a kocsis közönséget s így *nagy hányada megszűnik majd az ingyen utasoknak*. Az eddigi állapot szerint ugyanis a kalauz csak nehezen tudja, — részben aprópénzhiány, részben pedig a jegyek különbözősége miatt — a jegyváltást lebonyolítani. Az egyszerűsítésből tehát a vállalatnak feltétlenül megtérül a redukió folytán előálló bevétel hiánya.

— Ami a szakaszjegyek árának felemelését illeti, itt is a szociális szempont vezetett. Még is csak nagyobb luxus, ha a tözsdés kilép házából és csak két állomást megy a villamoson, mint amikor a középosztálybeli ember, aki jól meggondolja, hogy felszálljon a villamosra, *hosszu, a periferiákig vezető utat tesz meg*. A rövid távot utazónál semmit sem számít a négy fillér különbség.

— Az indítványnak szerintem másik igen fontos ujtása a *podgyásjegyek behozatala*. A konflis és a taxi ma drága mulatság. Ma az a helyzet, hogy vagy felengedi a kalauz az utast a közepes nagyságu kofferekkel és csomagokkal a kocsira, vagy pedig a pályaudvarra igyekvő utasnak kocsiba kell ülnie. Ha

huszfilléres podgyásjeggyel felülhetek a villamosra, az a számomra is nagy megtakarítást jelent.

de ugyanakkor a villamosvállalat is bevételhez jut.

— Így tehát a javaslat olyan tarifát kíván keresztülvinni, amely mindkét fél érdekeit szem előtt tartja. Hangoztatom azt, hogy amennyire a villanyvilágítás terén hallatlanul olcsók voltunk, úgy

most a BESZKÁRT-nak is követni kell ezt az utat.

Az eddigi viteldijakból történt a BESZKÁRT kocsiparkjának rekonstrukciója, a további beruházásokra szükséges összeget azonban más uton kell előteremteni.

Wolff Károly

a Keresztény Községi Párt vezére így nyilatkozott:

— Mindannyian attól a szándéktól vagyunk áthatva, hogy a *köszolgáltatások árát csökkentjük*.

— A Keresztény Községi Pártnak állandóan az volt és az lesz a törekvése, hogy a megélhetés megkönnyítése érdekében mindent elkövessen.

— Kétségtelen azonban, hogy a villamostarifa nem bírálható el sem népszerűségi, sem politikai szempontból, hanem *egyedül és kizáróan reális alapon*.

— Az én felfogásom tehát az, hogy

a BSZKÁRT igazgatóságának haladéktalanul össze kell ülnie

és meg kell tárgyalni azokat a javaslatokat, amelyek egységes uton akarnák a kérdést megoldani. Nem hallgathatom el azonban aggályomat, hogy az *egységes tarifa esetén felmerül az a probléma, vajjon jelent-e az olcsóbbodást*. Nagyon sokan csak szakaszjegyet használnak. Már pedig ezekre az egységes tarifa husz fillérje *drágítást jelentene*.

Nem szabad megfélekedni az *ingyenutasok-*

ról sem. A kocsis túlszűfolttsága, mint az magam is megfigyeltem — nagyon sok ingyenutast „tenyészt ki”, mert a kalauz nem tudja kiszolgálni a közönséget. Az ingyenutas pedig a fizetőutas terhére drágítja az üzemet. Az egységes tarifa egyedüli argumentuma az lehet, hogy emellett talán a kalauzok jobban tudják ellenőrizni a jegyváltást. *De ez is problematikus*. A cél mindenesetre az, hogy olcsóbbá és jobbá tegyük a rendszert a közönség javára. A BESZKÁRT-nak rendkívül sok tényezőt kell figyelembe vennie és az igazgatóságnak nagyon meg kell fontolnia azt a javaslatot, amelyet majd a *közlekedésügyi bizottság elé terjeszt*. A javaslat innen megy majd tovább a tanácshoz.

Ahogy a nyilatkozatból kitűnik, jobboldali, polgári pártokat kizáróan a közönség érdeke vezetí ebben a kérdésben. A Keresztény Köz-

ségi Párt álláspontját egyébként szakszerűen világította meg

Buday Dezső,

aki erre vonatkozó nyilatkozatában fillérnyű pontossággal mutatta ki a pénzügyi bizottságban, hogy *összegszerűen mit jelentene a csökkentés*.

Jellemző a baloldali sajtóra, hogy az ilyen természetű kérdésekben mindenáron a közönség ellenségeinek akarják feltüntetni a kereszténypárt vezereit. Így például a *huszfogyasztási adó* eltörlésével kapcsolatban azt irták, hogy a kereszténypárt az *eltörlés ellen foglalt állást*. Ez nem felel meg a valóságnak. A kereszténypárt vezetői csupán azt az aggodalmukat fejezték ki, hogy *valóban olcsóbbodást fog-e eredményezni az adó eltörlése, amely évenként ötmillió pengőtől fosztja meg a főváros bevételét*. Ez az aggodalom viszont, ismerve a közvetítő kereskedelmet, teljesen jogos.